

መጽሐፈ ዳንኤል - ስልጣ ሰባት

ትንቢታዊ ግንዛቤዎች፡ እስልምና፣ ሴፕቴምበር 11፣ 2001፣ እና የምሥራቅ ነፋስ ቀን

Jeff Pippenger
2024-01-31

የሦስተኛው ወቅት እስልምና በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ወደ ትንቢታዊ ታሪክ ገባ፣ እናም ወዲያውኑ ተገደበ። በዚያን ጊዜ የኋለኛው ዝናብ መውረድ ጀመረ፣ ነገር ግን “ተለካ”።

በመጠን ሲበቅል ከእርሱ ጋር ትኩረት-ከራለህ፤ በምሥራቃዊ ነፋስ ቀን ጽኑ ነፋሱን አግዶአል። ስለዚህም የያዕቆብ ኃጢአት በዚህ ይነጻል፤ ኃጢአቱንም ለማስወገድ የሚገኘው ፍሬ ሁሉ ይህ ነው፤ የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደተፈጸሙ የኖራ ድንጋይ ሲያደርጋቸው፣ የአምልኮ ዐፀዶችና ምስሎች አይቆሙም። ሆኖም የተመሸገችው ከተማ ባድማ ትሆናለች፣ መኖሪያውም ይተዋል እና እንደ ምድረ በዳ ይሆናል፤ በዚያ ጥጃ ይሰማራል፣ በዚያም ይተኛል፣ ቅርንጫፎቿንም ይበላል። ቅርንጫፎቿ ሲደርቁ ይሰበራሉ፤ ሴቶችም ይመጣሉ እና በእሳት ያቃጥሏቸዋል፤ ይህ ማስተዋል የሌለው ሕዝብ ነውና፤ ስለዚህ የፈጠራቸው አይምራቸውም፣ የሠራቸውም ሞገስ አያሳይላቸውም። በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ እግዚአብሔር ከወንዙ ሰርጥ እስከ ግብፅ ወንዝ ድረስ ይወቅጣል፣ እናንተም፣ የእስራኤል ልጆች ሆይ፣ አንድ በአንድ ትሰበሰባላችሁ። በዚያም ቀን ታላቁ መለከት ይነፋል፤ በአሦር ምድር ሊጠፋ የቀረቡትና በግብፅ ምድር የተበተኑት ይመጣሉ፣ በኢየሩሳሌምም በቅዱሱ ተራራ ላይ ለእግዚአብሔር ይሰግዳሉ። ኢሳይያስ 27፡6-13።

“የምሥራቅ ነፋስ ቀን” የዘገየው ዝናብ መምጣትን ያመለክታል፣ እንዲሁም የሦስተኛው ወቅት እስልምናን ያመለክታል። ደግሞም “የያዕቆብ በደል የሚነጻበት” ታሪክ የሚጀምርበትን መነሻ ይወስናል። የምሥራቅ ነፋስ ቀን መስከረም 11 ቀን 2001 ደረሰ፣ በዚያም ጊዜ የሕይወት ፍርድ ተጀመረ። የሕይወት ፍርድ የሦስተኛው መልአክ የመዝጊያ ሥራ ነው፣ በዚያም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ኃጢአቶች መወገድ ተጀመረ። ኢሳይያስ “በዚህ” ብሎ በጻፈ ጊዜ የማለቱ ይህ ነው።

“በዚህ” ከሚለው በፊት ያሉት ቃላት፣ “ሲበቅል በመጠን ከእርሱ ጋር ትኩረት-ከራለህ፤ በምሥራቅ ነፋስ ቀን ብርቱ ነፋሱን ይከለክላል” የሚሉት ናቸው። “በዚህ” የሚለው፣ የያዕቆብ ተብለው የተወከሉትን ሰዎች ከኃጢአት የሚያነጻ ልዩ የፈተና እውነቶችን ይለያል። እነዚያ እውነቶች የኋለኛውን ዝናብ መምጣት የሚያመለክተውን ክስተት (9/11) ያካትታሉ። እነዚያ እውነቶች የኋለኛው ዝናብ “መልእክት” መሆኑን የሚገልጸውን ትርጓሜ ያካትታሉ፤ “መልእክቱም” እስልምና ነው። እንዲሁም “የምሥራቅ ነፋስ” የሦስተኛው ወቅት እስልምና መሆኑን የሚገልጽ እውነት ያካትታል፤ በተጨማሪም ከዚያ በኋላ የሚመጣውን የእስልምና መገደብ (ይከለክላል) የሚያመለክተውን ትንቢታዊ ባህርይ ያካትታል።

ፈተናው ራሱ በ“ክርክር” ይወከላል፤ ይህም በሴፕቴምበር 11, 2001 የተጀመረ ነው። ኤርምያስ፣ የመጀመሪያውን ቅር መሰኘት ሲወክል፣ ወደ እግዚአብሔር “እንዲመለስ” እና የከበረውን ከዋጋ ቢሱ እንዲለይ ተመከረ። የፈተናው “ፍሬ” መልእክት ሁለት የአምልኮ አድራጊዎች ክፍሎችን ያፈራል።

ፍርድ በሞኞች ላይ እንዲህ ተመስሎ ተወክሏል፤ “የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደ ተቀጠቀጡ የኖራ ድንጋዮች ሲያደርጋቸው፣ የአምልኮ ዘፎቹና የተቀረጹ ምስሎቹ አይቆሙም።” ኢሳይያስ በምዕራፍ ሆስ ስምንትና ሆስ ዘጠኝ ውስጥ ነገሮችን ግልባጭ ለሚያደርጉ ላይ የተነገረውን ፍርድ እየጠቀሰ ነው። እነርሱ የታተሙትን መጽሐፍ ሊያስተውሉ የማይችሉት ናቸው። የክፉዎች ሥራ (ፍሬ) እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃ ሊቆጠር ይገባል።

ስለዚህ፣ እነሆ፣ በዚህ ሕዝብ መካከል እንደገና ድንቅ ሥራ፣ አዎን፣ ድንቅና ተአምራት የሆነ ሥራ ለማድረግ እቅጥላለሁ፤ የጥበብ ችግሮች ጥበብ ትጠፋለች፣ የአስተዋዎቻቸውም ማስተዋል ይሰወራል። ምክራቸውን ከእግዚአብሔር ለመሰወር በጥልቅ የሚመክሩት፣ ሥራቸውም በጨለማ የሆነው፣ “ማን ያየናል? ማንን ያውቀናል?” የሚሉት፣ ወዮላቸው! እውነት፣ ነገሮችን ግልብጥ አድርጋችሁ መቀየራችሁ እንደ ሸክላ ሠሪ ሸክላ ይቆጠራል፤ ሥራ ሠራውን፡- “አልሠራኝም” ይላልን? ወይስ የተሠራው ነገር ለሠራው፡- “ማስተዋል አልነበረውም” ይላልን? ኢሳይያስ 29፡14-16።

ሥራው የክፋዎች እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃ ይሆናል፤ በሃያ ሰባተኛውም ምዕራፍ ሥራቸው በተመሳሳይ ሁኔታ እንደ ተሰባብረው የተደቁ የኖራ ድንጋዮች ተመስሎ ተቀርቧል። ኖራ ወይም የሸክላ ሠሪ ጭቃ በቀላሉ ወደ ዱቄት ሊደቅ ይችላል፤ እና “የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደ ተሰባብረው የተደቁ የኖራ ድንጋዮች ማድረግ” የሚለው ምልክት፣ እንዲሁም “የጣጣት ዐፀዶችንና ምስሎችን” ማፍረስ ሥራ፣ እነርሱም “እንዳይቆሙ” የሚያደርግ፣ በንጉሥ ኢዮስያስ ተሐድሶ የተወከለው ሥራ ነው። በመጨረሻው መነቃቃትና ተሐድሶ፣ በኢዮስያስ ተሐድሶ የተወከለው ውስጥ፣ የአድቪንቲስት የተቋማዊ መዋቅር ባድማ ይሆናል፤ ምክንያቱም “የተመሸገችው ከተማ ባድማ ትሆናለች፣ ማደሪያውም ይተዋል፣ እንደ ምድር በዳም ይቀራል።” ሥራዎቻቸው ሁሉ፣ ማለትም በዓለም ዙሪያ ያሉት ሺህዎች አብያተ ክርስቲያናት፣ ትምህርት ቤቶች፣ ኮሌጆች፣ ዩኒቨርሲቲዎች፣ ሆስፒታሎችና የቢሮ ሕንፃዎች፣ በትንቢታዊ ሁኔታ ወደ ከንቱ ዱቄት ይደቃሉ።

አባልነቱ ደግሞ ምድር በዳ ይሆናል፤ ምክንያቱም “ማስተዋል የሌላቸው” ያ “ሕዝብ” እንደ “ደረቁ” “ቅርንጫፎች” ሆነው “ይሰበራሉ” እና “በእሳት ላይ ይጣላሉ፤” ምክንያቱም “የፈጠራቸው አይራራላቸውም፣ የሠራቸውም ሞገስ አያሳይላቸውም።”

በመፈተኛው መልእክት የሚፈጸመው መለያየት በፍጹም ሲጠናቀቅ፣ የራዕይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከባቢሎን ይጠራል፤ ምክንያቱም በዚያ ቀን “ይሆናል”፣ “ታላቁ መለክት ይነፋል፣ በአሦርም ምድር ሊጠፋ የተዘጋጁ በግብፅም ምድር የተባረሩ ይመጣሉ፣ በኢየሩሳሌምም በተቀደሰው ተራራ ላይ እግዚአብሔርን ያመልካሉ።”

እኛ እየተመለከትነው ያለው ምንባብ (ኢሳይያስ 49 ሰባት፣ ቁጥር ስምንት እስከ አሥራ ሦስት) በመስከረም 11, 2001 የተጀመረውን ትንቢታዊ ታሪክ ይለይታል፣ እንዲሁም በመጨረሻ የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከባቢሎን የሚጠሩ ሰዎች የሚያልፉበትን ፈተናና ንጽህና መንጻት ያብራራል። የዚያው ምዕራፍ የመክፈቻ ቁጥሮች ደግሞ፣ በዚያው ታሪክ ውስጥ ሊዘመር የሚገባውን መዝሙር ይለያሉ።

በዚያ ቀን፣ “የቀይ ወይን እርሻ” ብላችሁ ስለ እርስዎ ዘምሩ። እኔ እግዚአብሔር እጠብቃታለሁ፤ ማንም እንዳያጎድላት በየጊዜው አጠጣታለሁ፤ ሌሊትና ቀንም እጠብቃታለሁ። ቍጣ በእኔ ውስጥ የለም፤ ማን ነው በሰልፍ ላይ እሾህንና አሜኬላን በእኔ ላይ የሚያቆም? በመካከላቸው እኔዳለሁ፤ አንድ ላይም አቃጥላችኋለሁ። ወይም ከእኔ ኃይል ይያዝ፣ ከእኔም ጋር ሰላም ያድርግ፤ ከእኔም ጋር ሰላም ያደርጋል። ከያዕቆብ የሚወጡትን ሥር እንዲሰዱ ያደርጋል፤ እስራኤልም ያብባል ይበቅላልም፣ የዓለምንም ፊት በፍሬ ይሞላል። እርሱ እርሱን እንደ መቱት ሰዎች መታውን? ወይስ በእርሱ የተገደሉትን እንደ ግድያ ተገደለን? ኢሳይያስ 27፡2-7።

የወይን እርሻው መዝሙር እግዚአብሔር የወደዳቸውና የተንከባከባቸው ሕዝቡ እንደ ወይን እርሻ መሆናቸውን በመጀመሪያ የሚገልጥ መዝሙር ነው። ከዚያም የክርስቶስን ጽድቅ ለመጨበጥ ለሚወድ ሁሉ የመቀበልን ተስፋ ያቀርባል። ከዚያም በሁለት የዝናብ ወቅቶች የተመሰለውን የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ተስፋ ያመለክታል። የመጀመሪያው የዝናብ ወቅት አበቦችንና ቁጥቋጦዎችን ወደ ሕይወት ያመጣል፣ ሁለተኛውም ምድርን በፍሬ ይሞላታል።

የወይን በታው መዝሙር እግዚአብሔር ከቀድሞ የተመረጠ ሕዝብ እያለፈ ሲሄድ፣ ከአዲስ የተመረጠ ሕዝብ ጋር ግን ቃል ኪዳን የሚገባበትን ዘመን የሚለይ መዝሙር ነው። ከስምንተኛው ቁጥር ጀምሮ ያሉት ቁጥሮች፣ የምዕራፉን መክፈቻ ቁጥሮች ብቻ ደግመው እየተናገሩ በስፋት ያብራራሉ። የምዕራፉ የመጀመሪያው ቁጥር፣ በስምንተኛው ቁጥር “የምሥራቅ ነፋስ ቀን” ተብሎ የተጠቀሰውን ተመሳሳይ ክስተት ያመለክታል።

በዚያ ቀን እግዚአብሔር በጽኑና በታላቅ እና በኃይለኛ ሰይፍ የሚወጋውን እባብ ሌዋታንን፣ አዎን፣ የተጠማዘዘውን እባብ ሌዋታንን ይቀጣል፤ በባሕርም ያለውን ዘንዶ ይገድላል። ኢሳይያስ 27፥1።

ዘንዶው ሰይጣን ነው፤ ነገር ግን በሁለተኛ ደረጃ አረማዊት ሮም ነበረች።

“እንግዲህ ዘንዶው በቀዳሚነት ሰይጣንን ሲወክል፣ በሁለተኛ ደረጃ ግን የአረማዊቱ ሮም ምልክት ነው።”
The Great Controversy, 439.

በዳንኤል ምዕራፍ ሰባት እና በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ያሉት የአረማዊቱ ሮም አሥሩ ነገሥታት፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የራእይ አሥራ ሰባትን አሥሩ ነገሥታት ይወክላሉ።

“ነገሥታትና ገዥዎች እንዲሁም አስተዳዳሪዎች በራሳቸው ላይ የተቃዋሚ ክርስቶስን ምልክት አኑረዋል፤ እነርሱም ከቅዱሳን ጋር—የእግዚአብሔርን ትእዛዝት ከሚጠብቁና የኢየሱስን እምነት ካላቸው ጋር—ጦርነት ለማድረግ እንደሚሄዱ ዘንዶ ተመስለው ቀርበዋል።” Testimonies to Ministers, 38.

የኢሳይያስ 27 አንደኛ ቁጥር የዘንዶው ፍርድ መጀመሪያን ያመለክታል፤ ይህም በምሥራቅ ነፋስ ቀን፣ በሴፕቴምበር 11፣ 2001 የጀመረ ነው። የምድር ነገሥታትና የዓለም አቀፍ ንግድ አጋሮቻቸው ፍርድ በ“ምሥራቅ ነፋስ” በ“ባሕሮች” መካከል የምድር የፋይናንስ አወቃቀር በሚደመሰስበት ጊዜ ይፈጸማል።

እነሆ፣ ነገሥታት ተሰበሰቡ፤ በአንድነትም አለፉ። አይተውም ተደነቁ፤ ተደናግጠውም ፈጥነው ሸሹ። ፍርሃት በዚያ ያዛቸው፣ ምጥም እንደምትወልድ ሴት። አንተ የተርሴስ መርከቦችን በምሥራቅ ነፋስ ትሰብራለህ። መዝሙር ዳዊት 48፥4-7።

ኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ሰባት፣ ከቁጥር አንድ እስከ ሰባት፣ በቁጥር ስምንት እስከ አሥራ ሦስት ድረስ ተደግሞ በስፋት ተብራርቶ ይቀርባል። በ«የምሥራቅ ነፋስ ቀን» የምድር ነገሥታትና ነጋዴዎች ከፍርሃት ጋር እንደሚጋፈጡ ይገልጻል፤ ፍርሃታቸውም ከዚያ ነጥብ ጀምሮ በታሪክ ሂደት እየተባባሰ ይሄዳል። ያ ፍርሃት ከሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 ጀምሮ የምድር ፕሮግራሚንግ ዓለምአቀፋውያን አመክንዮ የጎደለውንና የችኮላ እንቅስቃሴያቸውን ያሳያል፤ እነርሱም አጀንዳቸውን ከምክንያታዊ ግምት በላይ ይበልጥ እና በበለጠ ጠንካራ ሁኔታ እየገፉ ነው። ሰይጣንና ወኪሎቹ፣ ለምድር ነጋዴዎችና ነገሥታት (ዓለምአቀፋውያን) እንደ ዘንዶው ምልክቶች ሆነው፣ ጊዜያቸው አጭር እንደሆነ ያውቃሉ።

ስለዚህ እናንተ ሰማያትና በእነርሱም የምትኖሩ ሆይ፣ ደስ ይበላችሁ። ለምድርና ለባሕር ነዋሪዎች ግን ወዮላቸው! ምክንያቱም ሰይጣን ጥቂት ጊዜ ብቻ እንደቀረው እያወቀ በታላቅ ቍጣ ወደ እናንተ ወርዶአልና። ራእይ 12፥12።

በ2001 ዓ.ም. የኢኮኖሚ ቀውስን ያመጣው፣ ከዚያም ጀምሮ ዓለም አቀፋዊ ሚዲያዎች ምንም ለመናገር ቢሞክሩም የባሰ ብቻ የሆነው የምሥራቅ ነፋስ ቀን፣ ዘንዶው ዘመኑ አጭር እንደ ሆነ በሚያውቅበት ጊዜ ዓለምን የሚጋፈጠው ጉዳይ ነው። ከዚያም ምድርን ሁሉ ለመቆጣጠር የሚያደርገውን እንቅስቃሴ ያባብሳል፤ ይህንም “ወዮ” (ሦስተኛው ወዮ) በ“ምድርና ባሕር ነዋሪዎች” ላይ በሚመጣበት ጊዜ ያደርገዋል።

የሦስተኛው ወዮ እስልምና (የምሥራቅ ነፋስ) መስከረም 11 ቀን 2001 በመድረሱ፣ ዓለምአቀፋውያን በምድር ፕላኔት ላይ አንድ ዓለም መንግሥት ለመጫን የሚያደርጉትን ጥረት እንዲያፋጥኑ ያስገደደ

የኢኮኖሚ አደጋ አስከተለ። ነገር ግን እስልምና ሚናውን መፈጸሙን ይቀጥላል። ምናልባት እስልምና እንደ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ምልክት የሚገለጥበት እጅግ ጠንካራ መገለጥ ስለ እስልምና በተደረገው የመጀመሪያ ማጣቀሻ ውስጥ ይገኛል።

የእግዚአብሔርም መልአክ እንዲህ አላት፤ እነሆ፣ ፀንሰሻል፣ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፣ ስሙንም እስማኤል ትለዋለሽ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቶአልና። እርሱም የምድረ በዳ ሰው ይሆናል፤ እጁ በሁሉ ላይ ይሆናል፣ የሁሉም እጅ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ በወንድሞቹም ሁሉ ፊት ይኖራል። ዘፍጥረት 16፡11-12።

የእግዚአብሔር ቃል ከቶ አይሰናከልም። እስልምና እንደ ምጥ ያዘች ሴት ሥቃይን ማፍራቷን እየቀጠለች ሳለ፣ አንዳንዶች እስልምና በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ መለየቷን እንኳ ሊቀበሉ ይችላሉ፤ ነገር ግን በእነዚያ ሁለት ቁጥሮች ውስጥ ያለውን ግልጽ እውነታ ገና በአእምሮአቸው አላስቀመጡትም። አንዳንዶች በምድር ፊት ላይ ያለውን ሰው ሁሉ አንድ የጋራ ጠላትን ለመቃወም የሚያሰባስበው እስልምና መሆኑን ሊረዱ ይችላሉ፤ ይህም በእርግጥ እውነት ነው። ነገር ግን በቁጥሩ ውስጥ ያላቸው የመጨረሻይቱ ሐረግ የበለጠ ከባድ እውነት ናት። ዓለም በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ተናወጠች፣ በቅርቡም እንደገና በዚህ ዓመት የሐማስ በእስራኤል ላይ በጥቅምት 7 በፈጸመው ጥቃት ተናወጠለች። ነገር ግን የጦርነትና የድንገተኛ ጥፋት መንፈስ “በወንድሞቹ ሁሉ ፊት” ማለትም በእስማኤል ወንድሞች ሁሉ ፊት እንዳለ ማንም ለማየት ፈቃደኛ አይደለም።

ሳውዲ ዓረቢያ፣ የተባበሩት ዓረብ ኤሚሬቶች፣ ቃጣር፣ ኩዌት፣ ብሩኔይ እና ባህሬን ያሉ እስላማዊ መንግሥታት ድንገተኛ ጥቃት ሲፈጽሙ ምን ዓይነት ጥፋት ይፈጸማል? የእስማኤል መንፈስ “በወንድሞቹ ሁሉ” ውስጥ አለ፤ እስካሁንም ከአፍጋኒስታን ወይም ከኢራቅ ያሉ አገሮች በሦስተኛው ወቅት የተመነጨው ጦርነት፣ የእስማኤል ትንቢት ሙሉ በሙሉ ሲፈጸም እጅግ የተለየ ይሆናል። ፓኪስታን ስንት የኒውክሌር በምቦች አሏት?

የመጀመሪያውና የሁለተኛው እስላማዊ ወቅቶች ውስጥ እንደታየው የእስላማዊ ጦርነት ትንቢታዊ ባህርይ ድንገተኛና ያልተጠበቁ ጥቃቶች ናቸው። በባለጠጋ እስላማዊ አገራት ውስጥ ከነዳጅ የተሞሉ አውሮፕላኖች፣ የመኪና በምቦች፣ የሚነዱ ጎማዎች፣ መድፈርና ቢላዎች ይልቅ ይበልጥ የተራቀቁና የሚገድሉ የጦር መሣሪያዎችን በስውር ለማግኘት ወይም ለማምረት በቂ ገንዘብ አለን? የእግዚአብሔር ቃል ሊታመን ይገባልን?

በመጨረሻዎቹ ቀኖች የሚለር ሕልም ውስጥ ያሉት ጌጦች ሁሉ የፈተና እውነቶች ይሆናሉ፤ ምንም እንኳ ከዚያ በላይ ያልሆነ ነገር ቢኖር፣ እነዚያ እውነቶች ተቀባይነት እንዳጡ እና ትንቢትም እንደሚመለሱ እውነታ ብቻ በመሆኑ ነው። ነገር ግን ከእነዚያ ጌጦች አንዳንዶቹ፣ እንደ ክርስቶስ በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ ያለው ሥራ እና የሰስተኛው ወቅት እስልምና፣ በእጅግ የመጨረሻዎቹ ቀኖች ብቻ የሚፈጸሙ ትንቢታዊ ትንቢቶችን ያመለክታሉ። አንዱ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ያለውን የክርስቶስ ሥራ ይወክላል፤ ይህም በእርግጥ የአሁኑ የፈተና እውነት ነው፤ ሌላው ደግሞ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክትን ያመለክታል፤ ይህም ደግሞ እንደገና የአሁኑ የፈተና እውነት ነው።

እ.ኤ.አ. በ1989 ያለውን የፍጻሜ ዘመን ከሚለራዊት እንቅስቃሴ ጋር የሚያስተሳስረው ክር፣ እርሱም በተራው የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን እንቅስቃሴ የሚያስገባው፣ “ሰባቱ ዘመናት” ነው፤ ይህም የሚለር የመጀመሪያ እንቁ ነበር፣ አድቪንቲዥምም ከአሮጌው መንገድ ሲለይ በመጀመሪያ የተተወው ነበር። ከ1863 ዓመፅ እስከ እ.ኤ.አ. በ1989 ያለው የፍጻሜ ዘመን ድረስ ያሉት አንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት፣ “ሰባቱን ዘመናት” ይወክላሉ። ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያው በሁለት የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዘመናት ተከፍሎ ነበር፤ ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳም አንድ አስረኛ ወይም አስራት፣ አንድ መቶ ሃያ ስድስት ነው። ግንበኞች

የናቁት ድንጋይ እጅግ ረጅም ስለሆነ፣ የሦስቱን መለኪያት የመጀመሪያና የመጨረሻ እንቅስቃሴዎች ያገናኛል። ይህን በማድረግም፣ የ“ሰባቱ ዘመናት” እውነት ደግሞ የአሁኑ ፈታኝ እውነት መሆኑን ይለያል፤ እንዲሁም እርሱ ከእንግዲህ ወዲህ ብቻ የመሠረት ድንጋይ ሳይሆን የማዕዘኑ ራስ የሚሆን እውነት መሆኑን ያመለክታል።

አሁን በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ በኡላይ ወንዝ ራእይ የተወከለውን በሚለራውያን እንቅስቃሴ ውስጥ የእውቀት መጨመር ስለሚመለከት ምርመራችንን ትተን፣ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ውስጥ የእውቀት መጨመርን የሚወክለውን የሂዴቄል ወንዝ ራእይ ላይ ትኩረታችንን እናዘራለን።

ቀጥሎም ከ1863 እስከ 1989 ድረስ የሚዘረጋውን የአንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት ጊዜ የሚሸፍኑትን የአድቪንቲዥም አራቱን ትውልዶች በመከታተል እንመለከታለን።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ያንን ጥናት እንጀምራለን።

በስድስተኛው ዓመት፣ በስድስተኛው ወር፣ በወፍም በአምስተኛው ቀን፣ እኔ በቤቴ ተቀምጬ ሳለሁ፣ የይሁዳም ሽማግሌዎች በፊቴ ተቀምጠው ሳሉ፣ በዚያ የጌታ እግዚአብሔር እጅ በላይ ወረደች። እኔም ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ እንደ እሳት መልክ ያለ ምሳሌ ነበረ፤ ከወገጡም መልክ ወደ ታች እሳት ነበረ፤ ከወገጡም ወደ ላይ እንደ ብርሃን መልክ፣ እንደ አምበር ቀለም ያለ ነበረ። እርሱም የእጅን አምሳል ዘረጋ፣ ከራሴም ጠጉር ጉንጉን ያዘኝ፤ መንፈስም በምድርና በሰማይ መካከል አነሣኝ። በእግዚአብሔርም ራእይ ወደ ኢየሩሳሌም፣ ወደ ሰሜን የሚመለከተው የውስጠኛው በር መግቢያ አመጣኝ፤ በዚያም የቅንዓት ምስል መቀመጫ ነበረ፣ እርሱም ወደ ቅንዓት የሚያስነሣ ነበር። እነሆም፣ በሜዳ ያየሁት ራእይ እንደ ነበረው፣ የእስራኤል አምላክ ክብር በዚያ ነበረ። እርሱም፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ አሁን ዓይኖቻህን ወደ ሰሜን አንሣ አለኝ። እኔም ዓይኖቼን ወደ ሰሜን አነሣሁ፤ እነሆም፣ በመግቢያው ሰሜን በኩል፣ በመሠዊያው በር አጠገብ ይህ የቅንዓት ምስል ነበረ። ደግሞም፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ የእስራኤል ቤት እዚህ የሚያደርጉትን፣ ከመቅደሴም እንድርቅ ዘንድ የሚያደርጉትን ታላላቅ ርኩሶቶች ታያለህን? ነገር ግን እንደገና ተመለስ፣ ከዚህም የሚበልጡ ርኩሶቶችን ታያለህ አለኝ። ወደ አደባባይም ደጃፍ አመጣኝ፤ በተመለከትሁም ጊዜ፣ እነሆ፣ በቅጥሩ ውስጥ ቀዳዳ ነበረ።

ከዚያም እርሱ፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ አሁን ቅጥሩን ቁፍሮ አለኝ፤ ቅጥሩንም በቁፈርሁ ጊዜ፣ እነሆ፣ አንድ ደጅ ነበረ። እርሱም፡- ግባ፣ እነዚህም በዚህ የሚያደርጉትን ክፉ ርኩሶቶች ተመልከት አለኝ። እኔም ገብቼ አየሁ፤ እነሆም፣ የሚሰቡ ፍጥረታት ሁሉ አምሳያ፣ አስጸያፊ እንስሶችም ሁሉ፣ የእስራኤልም ቤት ጣዖታት ሁሉ፣ በዙሪያው ባለው ቅጥር ላይ ተሠለው ነበር። በፊታቸውም ከእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች ሰባ ሰዎች ቆመው ነበር፣ በመካከላቸውም የሳፋን ልጅ ያዕዛንያ ቆሞ ነበር፤ ለእያንዳንዱም ሰው መጥነኛው በእጁ ነበር፣ ወፍራምም የዕጣን ደመና ወደ ላይ ይወጣ ነበር። ከዚያም፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ የእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች በጨለማ ውስጥ፣ እያንዳንዱም ሰው በምስሉ ክፍሎች ውስጥ የሚያደርጉትን አይተሃልን? እነርሱ፡- እግዚአብሔር አያየንም፤ እግዚአብሔር ምድሪቱን ትቶአል ይላሉና አለኝ። ደግሞም፡- እንደገና ተመለስ፣ ከእነዚህም የሚበልጡ ርኩሶቶችን እነርሱ ሲያደርጉ ታያለህ አለኝ። ከዚያም ወደ ሰሜን በሚመለከተው የእግዚአብሔር ቤት በር ደጅ አመጣኝ፤ እነሆም፣ በዚያ ታሙዝን እያለቀሱ ሴቶች ተቀምጠው ነበር። እርሱም፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ ይህን አይተሃልን? እንደገና ተመለስ፣ ከእነዚህም የሚበልጡ ርኩሶቶችን ታያለህ አለኝ። ከዚያም ወደ እግዚአብሔር ቤት ውስጠኛው አደባባይ አስገባኝ፤ እነሆም፣ በእግዚአብሔር ቤት መቅደስ ደጅ፣ በረንዳውና በመሠዊያው መካከል፣ ሃያ አምስት ያህል ሰዎች ነበሩ፤ ጀርባቸውን ወደ እግዚአብሔር ቤት መቅደስ ሰጥተው፣ ፊታቸውንም ወደ ምሥራቅ አድርገው ነበር፤ ወደ ምሥራቅም ፀሐይን ይሰግዱ ነበር። ከዚያም፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ ይህን አይተሃልን? የይሁዳ ቤት በዚህ የሚያደርጉትን ርኩሶቶች ማድረግ ቀላል ነገር ነውን? ምድሪቱን በግፍ ሞልተዋልና፣ እንደገናም ያስቁጡኝ ዘንድ ተመልሰዋል፤ እነሆም፣ ቅርንጫፉን ወደ አፍንጫቸው ያቀርባሉ። ስለዚህ

እኔም በመዓት አደርግባቸዋለሁ፤ ዓይኔ አይራራም፣ አልምርምም፤ በታላቅ ድምፅም በጆሮዬ ቢጮኹ እንኳ፣ አልሰማቸውም። ሕዝቅኤል 8፡1-18።